Opţiuni de traducere

2.0. Opţiunea se judecă prin comparaţie, iar pentru a putea fi calificată ca atare trebuie să îndeplinească unele condiţii. Sistemul paradigmatic al limbii ţintă trebuie să deţină cel puţin încă un cuvînt sau o altă sintagmă, ori nivelul de dezvoltare al sistemului să permită, în acel moment, posibilitatea creării unei noi forme de exprimare, pentru a putea reda respectivul conţinut. De asemenea, soluţia pentru care traducătorul sau revizorul optează trebuie să reprezinte un echivalent care să redea, în limite rezonabile, respectivul conţinut. Întrucît este dificil şi riscant să se hotărască asupra gradului de conştienţă a opţiunilor făcute de către traducător şi revizor - deşi o astfel de disjuncţie ar putea da roade în plan teoretic -, sub acest aspect, prezentarea soluţiilor care au rezultat ca urmare a unor opţiuni va fi făcută în mod nediferenţiat.
O precizare necesară se referă la faptul că, deşi traducătorii şi revizorii erau contemporani, prezentînd între ei diferenţe nu foarte mari [sub aspect cultural, al aspectelor literare pe care le (re)prezentau, al corpusului de texte şi intrumente cu care lucrau, al influenţelor suferite etc.] nu se pot trata opţiunile acestora ca şi cum ar aparţine aceleiaşi persoane.

BDD-B2-09 © 2005 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-20 19:57:20 UTC)